

modo sit ab Ordinario approbatus. Secundo notandum, quod hæc est magna concessio propter illa verba; ac si in illo actu esset Summus Pontifex: nam non potest amplius concedi sed neque desiderari pro consolatione morientis fratris. &c.

¶ Nicolaus. 5. Nonis Augusti, anno quinto sui Pontificatus concessit, quod cum aliquis fratrum, vel aliorum supradictorum [in prædicta concessione Sixti. 4.] incurrerit in demeritiam, letargiam, vel amisserit expressio nem loquelæ propter infirmitatem, vel aliàs anteq̃ absoluat, & illi fiat plenaria remissio, vel quia non fuit copia Confessoris, cum talis casus, seu similis euenerit, in dicto mortis articulo quicumque presbyteri seculares, vel regulares eum, vel eos absoluere, & huiusmodi omnium peccatorum suorum plenariam remissionem auctoritate Apostolica possint & valeant, illi, vel illis impedere. Quod si talis infirmus supervixerit, nihilominus dicta plenaria remissio quoties sibi facta fuerit, perinde valeat, ac si de huiusmodi infirmitate decederet. Ex Cõpendio Hieronimiano. Vbi aduertendũ, quod vltima verba concedunt prædictam Indulgentiam reseruari